

Nikdo ni več mislil na njegovo rešitev in vsa reševalna dela so že bili pred tedni obustavili. Po človeških računih nesrečnejši ni mogel biti več pri življenju. Šest tednov po potresu so za novo hišo polagali temeljni kamen. Pri izmetavanju temeljev se je zdelo delavcem, da čujejo iz globočine nekake pritajene glasove. Ko so kopali naprej v smeri glasu, so zadeli na pogrešenega moža, ki je bil komaj še živ. Celih šest tednov se je preživljal z nekimi odpadki. Ko so ga rešili, je bil že tako slab, da ni mogel stati na nogah. A vendar si je kmalu opomogel z zdravniško pomočjo in skrbno nego. Ta podsuti je živ dokaz za to, kako da vzdrži človeško telo nadnaravno pomanjkanje. Rešitev tega Kalifornčana je bila posamezen slučaj.

Trinajst rešenih iz rova smrti.

Ena najhujših rudniških nesreč se je zgodila leta 1906 v Courieresu v severni Franciji. Pri tej grozni nesreči je zgubilo življenje 1100 rudarjev. Nesrečo je povzročila strahovita eksplozija, ki je vse uničila v velikem obsegu. Ko so se reševalci prepričali, da bi bila nadaljna reševalna dela zastoj, se je razširila po celotnem svetu vest, da je prilezlo iz takozvanega smrtnega rova, ki je bil po eksploziji najbolj prizadet, 13 črnih postav, ki so bili že blizu smrti, vse opečene in opotekajoče se od slabosti, strahot in naporov. Celih 23 dni so prebili v rovu smrti. Preživljali so se s krušnimi skorjami, z vsakovrstnimi odpadki in s sirovim mesom od eksplozije ubitega konja. Niti za trenutek niso zgubili upanja, da bi se ne rešili. Ta trinajstotnica je bila edina, ki je ostala od vseh rudarjev, ki so bili zaposleni ob nesreči po podzemeljskih rovih, pri življenju.

In vendar niso bili edini, kakor je bil tedaj o tem prepričan celi svet. Teden pozneje je vstal iz rova smrti še en rudar, ki je preživel čisto sam štiri tedne v peklu rova v popolni nesigurnosti, da bi zadel nanj kak reševalec. In vendar se ni predal obupu. Ko je že bil rešen, je pripovedoval pozneje, da par dni pred rešitvijo ni imel več niti trohice krušne skorje. Pri življenju ga je obdržalo samo — njuhanje tobaka.

Peter Rešetar rešetari.

Jaz nisem predsednik JNS. Ko so nekateri izvedeli, da je sedaj Peter predsednik JNS, so mislili, da sem jaz. Povem vsem, da je to Peter Živkovič, da nisem jaz. Jaz sem samo Rešetar, Peter Živkovič pa je imel bridko sabljo, ki jo je sedaj doli djav. Kdo bi se ga sedaj še bav? Sablja je bila še nekaj, toda predsedstvo JNS je nič! Če bo Peter Živkovič dolgo predsednik JNS, bom jaz ime izpremenil!

Stara navada. Novi predsednik JNS se ne more odvaditi prejšnjih navad, ko je še komandiral. Zato je takoj odredil takole: Uzunovič gre v rezervo. Kramer postane osebni adjutant, ostali pa so generali JNS. Ko je prišel moj po imenu kolega Peter k seji, so morali stati vsi v pozoru. Pri prvi seji ni še šlo vse gladko. Zopovedal je, naj se odštejejo po vrsti, prvi, drugi. Začeli so, toda vsak je rekel: Prvi, nihče ni hotel biti drugi!

Prvi raport. Dr. Kramer je dal te dni Petru Živkoviču prvi raport: Naša armada JNS šteje

28 generalov, 15 feldvebelnov, nekaj stotnih poslug in 3 milijone dezertirjev v JRZ.

Samomor s sabljo. Te dni se je v Beogradu umorila JNS s sabljo. Pogreb pokojne bo pri prihodnjih volitvah, obhajal se bo v vseh občinah. Smeh je pri tej žalostni priliki popolnoma prepovedan.

Uzunovič se je maščeval. Prejšnji predsednik JNS, g. Uzunovič, katerega so izvolili za častnega predsednika, se je maščeval s tem, da je to mesto res sprejel. Tako se ga JNS ni mogla iznebiti.

Nič novic! Čital sem beograjske časopise, pa vam povem, da ni nič novega, samo nova odkritja afer iz dobe JNS. Samo en dan je bila v vseh listih senzacija: Tisti dan namreč ni sedanja vlada odkrila nikake afere iz časa JNS.

Štrajk! V sedanjem času svobode je štrajk vsakdanja zadeva. Toda tega štrajka pa nisem pričakoval: Kramer in njegovi ljudje od JNS so sklenili, da ne bodo več blatili Slovencev in jih izdajali. Ta štrajk velja le za 24 ur v znak protesta, da sedanja vlada na te ovadbe nič ne da!

Za lastnim pogrebom je šel. V Ženevi so ta teden otvorili novo pokopališče za pokopavanje pravic malih narodov članov Društva narodov. Prvi pogreb se je vršil z Abesinijo. Njen car vseh carjev se je pogreba osebno udeležil. Nagrobni govor je imel sam, jokal je sam, pokopal se je dal sam. Ima pa vero, da bo od mrtvih vstal in da bo nato sodni dan. Ostali člani Društva narodov pa so ostali zakrknjeni brezverci.

Slovenski narodni tabor v Mariboru.

Vsak narod zida svojo srečo iz preteklosti preko sedanjosti v bodočnost, ker je to naraven zakon razvoja.

Vsak narod spoštuje in slavi moše, ki so mu pripomogli s svojim umnim delom k kulturnemu, gospodarskemu in socialno-političnemu napredku.

Tudi naši slovenski predniki so isto delali in tudi sedaj živeči slovenski rod hoče isto storiti.

V težkih razmerah je živel slovenski narod v predvojnih desetletjih, posebno ob severni narodni meji, kjer so valovi germanstva grozeče butali ob slovenske meje.

Poleg drugih neustrašenih mož si je pridobil gotovo naš voditelj in sedanji notranji minister gospod

dr. Anton Korošec

nevenljivih zaslug za naš slovenski narod.

Več let je delal na prosvetnem polju. Imel je mnogo predavanj in govorov po naših katoliških prosvetnih društev. Pred 30 leti pa je naš narod poklical g. dr. Antona Korošca na javno, politično bojišče in izbral si ga je za svojega voditelja iz ljubezni in zvestobe.

Kot voditelj slovenskega naroda je prečital dne 30. maja 1917 znamenito majniško deklaracijo pred zastopniki bivših avstrijskih narodov v dunajskem parlamentu.

Da proslavimo ta dva dogodka — 30. letnico javnega delovanja našega voditelja g. dr. Antona Korošca in obletnico majniške deklaracije, priredijo krajevne organizacije JRZ za mesto Maribor in srezki organizaciji JRZ Maribor levi in desni breg

slovenski narodni tabor v nedeljo dne 9. avgusta t. l., ob 10. uri dopoldne v Mariboru v Ljudskem vrtu.

Zbirališče vseh udeležencev bo ob glavnem kolodvoru.

Po sprejemu gospodov ministrov Miha Kreka in Gjura Jankoviča bo spreved na kraj ljudskega tabora.

Na taboru govorita oba gospoda ministra in drugi govorniki.

Pozivamo vse krajevne organizacije JRZ vseh srezov bivše mariborske oblasti, da pričnejo takoj organizirati udeležbo iz vseh krajev.

Poslednje vesti.

Politične novice v drugih državah.

Četniški boji v Abesiniji. Abesinske četniške skupine napadajo vedno bolj pogosto italijanske patrulje iz zasede. Zadnje dni je prišlo v Garumlati pri Diredavi do napada na 70 mož broječo italijansko četo, kateri je poveljeval oficir. Abesinci so pobili Italijane do zadnjega. Organizirani napadi abesinskih band ovirajo prodiranje Italijanov v pokrajino Termobar. V Addis Abebi najdejo pogostokrat zjutraj italijanske vojake s prerezanimi vrati. Ako se bodo ti četniški napadi razmnožili, bodo Italijani v Abesiniji v presneto nevarnem položaju. O dogodkih v Abesiniji prodre zelo malo v svet, ker vsi Italijani najstrožjo cenzuro.

Italija kupuje na Madžarskem. Italija je podpisala z Madžarsko pogodbo, po kateri bodo dobavili Madžari Italijanom v bodočem mesecu

večje količine žita. Minuli teden je prišlo iz Madžarske preko Koprivnice 38 vagonov živine za Italijo. Vodstvo postaje je obveščeno, da bo poslanih vsak teden 100 vagonov živine iz Madžarske v Italijo.

Sankeije proti Italiji bodo po sklepu Društva narodov ukinjene 15. julija.

Abesinski cesar se je vrnil iz Ženeve v London.

Domače novice.

Vlomj in tatvina. V Pesnici je bilo vlomljeno v stanovanje krčmarja Ivana Ferka. Uzunovič je odnesel 800 Din gotovine in radijo-aparat. Skode je za 7000 Din. Pri Sv. Lenartu v Slov. gor. je bilo vlomljeno v hišo posestnika Antona Puž. Zginilo je obleke in drugih predmetov za 2000 Din. — Trgovka Antonija Postržin na Pobrežju pri Mariboru je naznanila žandarmeriji, da jo je nekdo tekom dveh let oškodoval na blagu in denarju za 30.000 Din.

Vinska poskušnja na V. mariborskem tednu. Prijavni rok podaljšan do 11. t. m. Razstava vin v hladnih kletnih prostorih meščanske šole. Veliko zanimanje naših vinogradnikov. Dasi je prijavni rok, ki je bil do 5. julija, že potekel, vabimo še vse vinogradnike, ki hočejo sebi in svojim pridelkom z razstavo doseči velike koristi, da se udeležijo vinske poskušnje ter se še tekom tega tedna, to je do vključno 11. t. m., prijavijo pri upravi Mariborskega tedna. Pravčasna prijava je potrebna za sestavo seznama razstavljenih vin. Upoštevajoč željo naših vinogradnikov, je uprava Mariborskega tedna dala za razstavo vin na razpolago hladne kletne prostore meščanske šole, kar bo pripomoglo, da bo prišla kvaliteta vin do polne veljave, saj vemo, da so kletni prostori v vročih dneh najbolj škodljivi za take razstave. Da bo vinska razstava s poskušnjo, ki bo odprta ves čas Mariborskega tedna, to je od 1. do 9. avgusta, res v vsakem oziru dobro uspela, nam jamči strokovno vodstvo na razstavi.

Smrtna žrtev nesreče. 72letnega viničarja Florjana Jelena v Prebukovju pri Sv. Martinu na Pohorju je pri košnji po nesreči poškodoval s koso na nogi 50letni viničar Henrik Plečko. Jelen je vsled te poškodbe podlegel zastrupljenju krvi.

Dva zabodljaja. V vinogradu posestnice Tezeje Brumen v Počehovi pri Mariboru je prišlo med fanti do prepira in pretepa, v katerem je dobil Jožef Osičnik od delavca Alojza Mraka dva zabodljaja in sicer enega v vrat, drugega med rebra. Smrtno-nevarno zabodenega so prepeljali v mariborsko bolnico.

Nov most čez Ložnico v Celju pri krčmi Samce je bil predan prometu. Prostor za vozove je širok 5 m, ob vsaki strani je za pešce 1.60 m širok pas.

Huda avtomobilska nesreča. Dne 6. julija se je zgodila pri Sv. Križu pri Rogaški Slatini na križišču banovinske ceste in železnice huda nesreča. Na križišču je lokomotiva zajela tovorni avto zagrebske tovarne za suhomesnato blago. Pri udarcu lokomotive ob avto sta bila dva takoj mrtva, šofer je dobil tako hude poškodbe, da se bori s smrtjo.

V Maria Zell nas popelje »Putnikov« avtokar 16.—17. julija t. l. Odhod 16. julija ob 5. uri zjutraj izpred hotela »Orel«, povratek v Maribor 17. julija ob približno 23. uri. Vozna cena 200 Din. Kolektivni potni list. Vse nadaljne informacije do ponedeljka 13. julija pri »Putniku«, Maribor, Aleksandrova cesta 35, tel. 21—22.

Prireditve.

Laško. Dramo Kristusovega trpljenja »V času obiskanja« bomo vprizorili naslednje dni: v petek, 10. julija, v soboto, 11., v nedeljo, 12. ter 18. in 19. julija, vsakikrat ob 8. uri zvečer. V slučaju slabega vremena bo vprizoritev naslednji določeni dan. Vljudo vabimo domačine in bližnje ter daljne sosedje!

Dopisi.

Sv. Urban pri Ptuj. (Prvi »Slomškov« križ.) Lepo in pomenljivo slovesnost smo obhajali zadnje nedeljo pri nas: blagoslovitev 13 metrov visokega križa na najvišjem hribu župnije in najlepšem prostoru med cerkvijo in pokopališčem. Pač vsaka hiša je bila zastopana v dolgi procesiji iz župnijske cerkve na slavnostni prostor, katero je prijetno oživljala pobožna molitev, cerkvena pesem in godba. Pred križem, ki nosi simbol neskončne ljubezni božje, to je veliko srce in potoke na vse štiri strani sveta se razlivajoče milosti presv. Srca, nam je v navdušeni poljudni besedi razložil prof. monsig. Vreže kot odposlanec »Slomškov« družine.

Slomškov »Pohvalo sv. križa« in našo prisego: O sveti križ, življenja luč, o sveti križ, nebeški ključ, ponižno te častimo, zvestobo obljubimo. Ta križ je postavljen v spomin na letošnje velike prireditve za beatifikacijo služabnika božjega Antona Martina Slomškega, ga imenujemo zato »Slomškov križ« in nas vabi, da se tega svojega velikega škofa in narodnega buditelja v pobožni molitvi spominjamo ob tem spominu naše hvalečnosti. Še dolgo po izvršeni slovesni blagoslovitvi je zbrano ljudstvo prepevalo ter se hvaležno oziralo na visoko postavljeno kraljevo znamenje sv. križa, ki je naše edino upanje, zastava našega vstajenja in zlato orožje zoper dušne sovražnike. Hvaležni so pač vsi skrbniki domačima dušnima pastirjema in pripravljalnemu odboru, kateremu načeljuje domačin in zvesto-vneti prosvetni delavec gosp. Hameršak.

Lendava. Dne 27. junija je tukajšnja mešč. šola priredila v dvorani šolskih sester vidovdanskoproslavo. Pri proslavi smo videli srezkega načelnika g. dr. Bratino z gospo, šefa davčne uprave g. Dvoršaka, gospo dr. Klavoro, župnika g. Bukana in druge. Na sporedu so bili govori, deklamacije in narodne pesmi. Posebno je dopadla občinstvu naša narodna pesem »Marko skače«. — Aretirana je bila Meglič Gizela iz Doline, ker je bila osumljena radi detomora. Zapri so jo v zapore tukajšnjega okrajnega sodišča. Otrok, radi katerega je bila osumljena, je bil star šest mesecev in je izginil ob letošnji Veliki noči. Pred kratkim pa se je izvedela resnica in sedaj se bo morala zagovarjati pred sodiščem radi svojega krvavega zločina.

Dobrovnik v Prekmurju. Naš kraj je večinomamadžarski. Vendar pa spadajo sem popolnoma slovenske vasi, namreč v župnijo in v občino. Tako na primer: Kobilje, ki so se zagodile daleč na severovzhod in obdržale slovensko lice v najhujšem času madžarizacije, in istotako Strehovci. Pred časi smo dobili slovensko pridigo. Po odhodu bivšega župnika smo po dolgem času dobili svojega novega župnika, vlč. g. Lejko Štefana, ki je zelo priljubljen tu med nami. Vsi verniki so pri njem enako ljubljani, slovenski in madžarski. To je zelo lepo in zato je velika ljubezen dobrega pastirja odjeknila v naših srcih. Sedaj smo dobili tudi dobrega kaplana v osebi g. Zelko Ivana, domačina iz Črensovec. Pašnik, ki se razteza od vasi do Ledave, je poln živine od spomladi do pozne jeseni. To zelo dobro vpliva na našo govejo ter konjsko živino. Gozd je večinoma sklesčen. Kakor tudi Kobiljanska gošča se krči. Družba Našička je tudi pri nas dvignila gozdno bogastvo in ga odvozila. Škoda, ker bo v Slovenski krajini kmalu občutno pomanjkanje gozdnega lesa in drv za kurivo. To bi bilo vse. Sicer wa se bomo še oglašili, da izve svet od nas, tu z državne meje, kako nam gre.

Lokavec pri Zgornjem Cmureku. Tudi mi še živimo, čeprav smo bolj maloštevilni. Kljub velikemu trudu smo naredili dne 4. t. m. zvečer kres, ki je gorel do polnoči na čast sv. Cirilu in Metodu. Zbralo se je okrog sto ljudi, ki so prepevali slovenske pesmi; domači tamburaški zbor je zasiral nekaj lepih komadov. To je bilo prvič v tem kraju.

Smartno na Pohorju. Vsi se že veselimo lepe nedelje pri Sv. Arehu, ki jo bomo obhajali letos dne 19. t. m. Kako lahko je človeku pri srcu, ko se oprosti v tej najlepši planinski cerkvi na Pohorju posvetnih skrbi in ob divnem razgledu občuduje ta prekrasen božji svet. Prav posebno se ta oddih priliježe tistim, ki so po cel teden priklenjeni k delu v sobah. Zato pred vsem iskreno vabljeni k Arehu ta dan vrli Mariborčani.

Posetite

JUBILEJNI

V. MARIBORSKI TEDEN

od 1. do 9. avg. 1936.

Pod pokroviteljstvom Nj. kr. Vis. kraljeviča Andreja.

50% popust na železnica od 30. jul. do 11. avg.

Popusti na zračnih progah Aeroputa in na parkirnih. — Tradicionalna revija gospodarskega in kulturnega življenja Maribora in zaledja. — Tekstilna industrija. — Obrt. — Trgovina. — Velika gasilska razstava in gasilski kongres. — Velika filatelistična razstava z borzo znamk. — Mlekarstvo, sirarstvo, vinogradništvo. — Žena v obrti. — Umetniška in zgodovinska razstava. — Tujskoprometna razstava. — Modna revija. — Revija športa, jadrnega in motornega letalstva. — Poskušnja vin. — Kongresi in koncerti.

MARIBORSKI OTOK

najlepše kopališče Jugoslavije.

Gostoljubni Maribor in zeleno Pohorje vas vabita!

ni, Limbušani, Rušani, Selničani, Slivničani, Hočani, Framčani, Tinčani in drugi! Na veselo svidenje!

Petrovce v Savinjski dolini. V nedeljo dne 12. t. m. se bo v znani božjepotni cerkvi Marijinega Obiskovanja vršila dvojna lepa slovesnost. Ob pol devetih bo običajna vsakoletna procesija, ob desetih pa bo opravil prvo sv. daritev salezijanec iz bližnjega št. Petra g. Melhijor Lilijs. Vabljeni zlasti Savinjšani, da se v prav obilnem številu udeležijo dvojne redke slavnosti.

MALA OZNANILA

Proda se dvostanovanjska hiša z lepim vrtom. Pobrežje pri Mariboru, Delavska ulica 6. 863

Posestvo dam v najem. A. Glavar, Juršinci. 860

Zagano vinogradno kolje po 20 para, krajnike po 2 Din odda trgovina Pistor, Maribor, Mlinška ulica 18. 861

Tkanine za pohištva in zavese, gradl za madrace, rolete in ležalne stole najceneje pri F. Novak, Maribor, Koroška 8, Vetrinjska 7. 862

Zahvala.

Dobri Bog naj stotero povrne vsem, ki so nam ob smrti našega nepozabnega sina, brata in strica

FRANČEKA ZACHERLA
majorja

bili ob strani in nam lajšali najtežje trenutke bodisi z besedami, bodisi z dejanji. Zahvaljujemo se njegovim tovarišem, prijateljem in znancem iz Strumice in okolice, ki so omogočili prevoz trupa in ga častno odpremili na železniško postajo, nadalje vsem številnim prijateljem in znancem, ki so prihiteli ob blizu in daleč kropiti dragoga pokojnika in ga spremljali na zadnji poti k počitku v ljubljeni domači zemlji, ki so ob odprtem grobu opravili zadnje molitve, mu izkazali zadnje vojaške časti, mu v slovo govorili, peli in igrali žalostinke. Nadalje se zahvaljujemo vsem, ki so obšipali krsto našega Frančka s cvetjem ali darovali namesto cvetja v dobrodelne namene. 859

Ljutomer, v juliju 1936.

Obitelj Zacherlova.